

щотоси великъ съзъ благодать Бжїа: раддѣся Харалампїе свѣтилниче всесвѣтлый: зашто мнозина съзъ твоёто оученїе поверѣваха во Хрїста. Това като го-
кбреше жената, тїа що бѣха дошли комшіите нбїни, припаднѣха на колѣната ст҃аго Харалампїа, ѿ исповѣдѣваха съзъ оустїтеси Хрїста, а съзъ серцата вѣрѣваха оу него, ѿ прїлѣха сичките ст҃бе крещенїе. На дрѣгїю дѣнь заповѣда царю да приведатъ мѣченико на сѣдїщето, ѿ шѣ трзчѣха тїа пѣ напрѣшъ що поверѣваха во Хрїста, ѿ казаха на царю чѣдото щосѣ оучинїи, сир. Каквѣ прораснѣ сѣхїю дрѣвѣхъ, ѿ станѣ голѣмо дрѣво. Като се чѣдеше за това нещю царю, рече крїспъ епархъ: господїне царю, ако незаповѣдашъ скбршъ да оубїятъ съзъ мѣчъ тѣа магѣсникъ, сичките ке дасѣ прѣлѣстатъ съзъ тїа чѣдеси що чїни, ѿ ке да ѡстѣватъ нашите бѣгове ѿ понего ке побїдатъ. Тогдава царю ѿздаде на него мѣчное ѡсѣждѣнїе (сирѣчь ѡсѣдїго на посѣченїе) коёто катѣ чѣ Харалампїи ст҃ий: запома радостно Чалѣмъ давідовъ: милость ѿ сѣдъ коспою Тебѣ Господи: пою ѿ раздѣмѣю въ пѣти непорѣчнѣ, когда прїїдеши ко мнѣ; ѿ дрѣгото шѣ тѣа Чалѣмъ до край. ѿ като дойдѣ вѣселшъ на местото дѣка ѿмаше да совершїи свѣето страданїе, рече: благодарю те Господи Бже, защотоси милостивъ ѿ щѣдръ: ты си щосї ѿзбїлъ дѣшманѣте (сирѣчь дїаволете) щосї сокрѣшилъ ѿдъ, ѿ смѣртните болѣзни си разрѣшилъ, помнїма Господи Бже мѣѿ во царствїи Твоѣмъ. Така катосе мѣлене, шѣворїсе небѣто, ѿ слезнѣ при него Господъ съзъ много